

Единъ сиромакъ и тритѣ му дъщери.

(Народна приказка)

Едно врѣме живѣлъ единъ сиромакъ съ тритѣ си дъщери. Двѣтѣ по голѣмитѣ всѣки день се карали съ баща си да имъ купува хубави обуца, дрехи, рокли и каквото имъ дойде на ума. Най-малката му дъщеря — хубавата и умна Грозданка, като виждала сиромашията на своя старъ баща, никога не се сърдила и нищо не му искала. Тя му помагала въ работата и често го утѣшавала. Едничка радостъ и утѣха била за него Грозданка.

Отъ постояннитѣ кавги на по голѣмитѣ му дъщери еднажъ му причернѣло на очитѣ и той рѣшилъ да отиде далеко на печалба, па каквото Богъ даде. Съобщилъ своето намѣрение на дъщеритѣ си, които бързали да му поржчатъ армагани: коя искала чадъръ, коя чехли, шапка, рокля и какво не щешъ, само умната и хубава Грозданка мълчала и съ съжаление поглеждала къмъ стария си бѣденъ баща. Хубавитѣ ѝ черни очи се напълнили съ сълзи като си помислила, че татко ѝ далечъ ще заmine изъ незнайни пѣтища, гдѣто ще го изедатъ звѣроветѣ и ще се трѣпи да върви пешъ и надали живъ ще се върне.

Взелъ бащата торбичката на рамо, тояжката въ ржка, прѣкржстилъ се и тръгналъ. Обърналъ се още веднажъ да погледне милата си малка дъщеря, па я попиталъ: „ами ти Грозданке какъвъ армаганъ искашъ да ти донеса“? Ехъ, татко, азъ нищо неща, само да ми донесешъ едно тръндафилче и да се върнешъ живъ и здравъ. Нали знаешъ, че азъ много обичамъ розитѣ. Заминалъ баща ѝ, а тя се върнала въ къщи много умислена и кахърна.

Вървѣлъ, вървѣлъ цѣлъ день сиромакътъ, взело да се мръква и прѣдъ него се изпрѣчила гжста,